ANUL I.— Nr. 11. 2 PAGINI 2 LEI. PITEŞTI, 29 NOEMBRIE 1935.

Cuvântul Argeşului

Organ bilunar de luptă naţională şi informaţie cinstită.
Apare sub direcţia unui Comitet

CENZURAT.

Redacţia şi Administraţia:
Piteşti. — Strada Doamna Bălaşa Nr. 45
Tipografia „Liga Poporului"

OMUL ROŞU

„Când cerem doftori şi şcoli,
Ne zidiţi biserici şi cârciumi".

(P. Prundu: Glasuri din beznă
Omul Liber, Anul I Nr. 2).

Printre multe altele citim, în foaia cercului comunist din localitate, versurile de mai sus.

A încerca o discuţie asupra lor, e zadarnic; isbească-şi ochii de ele orice creştin cu frica de Dumnezeu şi grije de neamul său în dărapăn şi pue-şi, în suflet, tragicul în tovărăşia căruia, cu paşi temeinici, mergem spre zodiacul dezastrului!

Va vedea, în scrumul ruinei, o cruce căzută în bezna distrugerii definitive, iar deasupra ei, rânjind mefistofelic, o bestie roşie predicând în numele oricărui umanitarism, *în afara celui creştin,* **binefacerile doftoriceşti şi scolastice ale celei mai imbecile scăfârlii iudaice: Karl Marx.**

Să caracterizăm atitudinea nefastă a insului ce semnează rândurile acestea, iarăşi nu o facem. Căci în fruntea acestei foi stă un om al cărui oprobiu pentru biserica lui Hristos s'a dovedit de multă vreme. Nu sunt nici doi ani decând, într'o altă gazetă, sub semnătura inconştientă a unui învăţător, *omul roşu* **cerea scoaterea icoanelor din biserici, la mezat pentru plata unor anumite salarii.**

Am protestat atunci pentru prima oară *noi,* **pentru că** *alţii* **tăceau; noi aceştia de aci** *«cari ne ocupăm şi cu chestiuni bisericeşti».*

Omul roşu **a apărut iarăşi cu târnăcopul sub temelia catapeteasmei lui Christos. Într'o noapte de beţie umanitaristă, fluidul «neo-salvarsanului istoric» i-a imprimat pe retină imaginea unei biserici în care oficiază o crâşmăriţă «plină la trup,» cu testimel roşu pe cap. Şi** *omul roşu* **a început lucrul.**

Lucrează temeinic la adăpostul *„deşteptăciunii oficiale"* **a neo-ţărănismului — numitul domn Charmand Călinescu — care, într'o iarnă cu zăpada pătată de sânge, a scos mitralierele în faţa crucii, îngenunchind, sub paturi de armă, un preot în odăjdii peste crucea frântă.**

Lucrează sub foarfecele cenzurii care tae când scrii de durerile neamului tău înlănţuit de o anumită rasă, care, prin prostituare, a paralizat întreg nervul vital al rumânismului; tae când scrii despre crucea strămoşilor tăi.

Lucrează sub privirea nepăsătoare şi indolentă a unor anumiţi servi ai lui Hristos care, în loc să-şi îngrijească turma şi să apere *cum trebuie* **altarul Domnului, în sensul materialist al vremii, oficiază templului lui Mercur, într'o mână cu securea distrugătoare a pădurilor seculare, în cealaltă cu balanţa pe ale cărei talgere se asvârle deopotrivă: peştele bălţilor şi arginţii prostimii.**

Omul roşu **are larg câmp de activitate, pentru că apa la moara omului roşu o dau adesea păstorii ortodoxismului.**

„Preoţi cu crucea 'n frunte" **noi nu-i vedem; îi vedem cel mult cu cercul sau bâta în frunte, luptând pe metereaza masonică din dealul Patriarhiei.**

Intre *omul roşu* **şi o anumită preoţime există un acord de nu voit, totuşi acceptat.**

Acceptat în liniile arginţilor vânzării.

Va răzbate strigătul meu dureros până în inima unui moşneag sprijinit în episcopală cârje pe aleele creştinescului aşezământ din Cetatea Basarabilor? *De va răsbate, îl rugăm, în numele crucii în ruină, să'ntoarcă arheereasca cârje şi să isbească!*

Indrept un gând chinuit şi cinstit şi spre cârmuitorul de ordine publică din palatul ce stă la spatele lui Ionescu-Gion şi-i cer, *cel puţin pentru respectul veneratului său părinte care a slujit cinstit altarul o viaţă întreagă,* **să curme sacrilegiul pe care** *Omul roşu* **îl săvârşeşte pe sfintele noastre credinţe.**

Eu îi mai arăt încăodată şi bunilor creştini cari mai au simţimântul realităţilor pe acest bicisnic cioclu al Bisericii creştine doar, doar corecţia meritată va veni.

Omul roşu e Theo Simionescu.

Todie Curătureanu.

† Elvira Gârneaţă

La Iaşi, şi-a pus capăt zilelor Doctoriţa Elvira Gârneaţă, soţia încercatului luptător legionar Ilie Gârneaţă.

A săvârşit acest act pentru că aşa a înţeles să-şi spele obrazul pălmuit de o colegă, exponentă reală a unei lumi ce şi-a pierdut capul.

Pe urma sa rămân doi copilaşi, un soţ pe a cărui faţă blândă, pierderea soţiei — camaradă — durerea va săpa urme adânci şi întreaga familie legionară ce nu o va uita niciodată.

Dumnezeu s'o primească în vecinică odihnă, în lumea celor drepţi şi buni.

„Cuvântul Argeşului"

Cartea pentru popor

Statul de azi e destul de ipocrit în ceiace priveşte cultura pentru popor. Se afişează multe laude zadarnice însă neamul nostru tot în urmă se află. Tot baba Leanca, sau baba Floarea sunt doftoriţele satelor sau ale mahalalelor orăşeneşti; luna tot vârcolacii o mănâncă şi pe ogoare, aceiaşi sământă de proastă calitate se aruncă.

Niciodată nu s'a pornit o acţiune intensă, metodică şi unitară pentru ridicare, din partea statului, — iniţiativa particulară n'are stăruinţa.

Cartea bună şi eftină, instrumentul unei asemenea acţiuni, n'a apărut. S'au scris, e drept —, câteva bunicele pentru popor, dar scumpetea şi lipsa de agenţi naturali de propagandă au împiedicat pătrunderea lor în casele gospodarilor. Pentru Românii cei mulţi cartea e scumpă. Chiar actualul Ministru al Instrucţiunii Publice s'a văitat, cu ocazia săptămânii cărţii, dar n'a luat nici o măsură. A fost mai tare trustul banditesc al hârtiei, care a rămas tot scumpă.

Politicianismul e nepăsător faţă de preţul cărţei pentru popor, are altceva mai bine de făcut. Ignoranţa mulţimii e prielnică recoltării de voturi aducătoare de câştiguri grase.

Am spus mai sus că lipsa de agenţi naturali a fost a doua cauză; o „Direcţiune a culturii poporului" sau alte societăţi particulare de cultură au încercat ridicarea maselor prin carte; activitatea lor a fost lipsită de continuitate, fără metodă şi cu agenţi cari n'au înţeles şi n'au iubit poporul şi deaceea nu li-s'a mai auzit de nume.

Tot învăţătorii şi preoţii sunt agenţii fireşti de propagandă culturală, pentrucă trăiesc în mijlocul poporului şi-l cunosc. In regulamentele şcolare se prevede o activitate culturală, dar aceea ţine numai atât: până la avansare la grad.

Dar se întâmplă că în actualul stat n'au timp de propagandă culturală, fac politică şi împart poporul în tabere vrăşmaşe.

In statul legionar de mâine, învăţătorii şi preoţii vor fi ai poporului, nu ai partidelor politice.

P. S. Episcop al Olteniei a interzis de curând, în eparhia sa, preoţilor să mai facă politică. Frumoasă ispravă, dacă o reuşi! Ar trebui şi pentru corpul didactic la fel, nu e posibil, însă azi.

In rezumat: n'avem o carte ieftină pentru popor, nici agenţi de propagandă însufleţiţi şi nici o acţiune intensă, metodică şi unitară de stat pentru cultivarea lui.

Titu Bădescu.

Dela Lozincă până la Opincă

Când se simte că guvernul cade, începe să lucreze propaganda, vorbăria, făgăduiala, sau, într'un cuvânt, uraganul politic. Politicianul zilei când nu reuşeşte prin făgăduială, recurge la trânteală, căci e călăuzit de maxima: scopul scuză mijloacele. Dar mai întâi de toate, sub formă deghizată, la temelia acestei viforniţe demagogice, stă minciuna. Ea e organul prin care desvoltarea societăţii e înstânjenită, scopul ei este uitat şi structura ei e propusă spre

destrămare, datorită anomaliilor cari se implică. Piatra fundamentală pe care se ridică şi dăinueşte ea este susţinută cu abilitate şi cu mult simţ de perversitate, de odioase ghişee semitice sau de români absenţi, bănuiţi că ar fi români, adică masoni. Aşa se explică de ce în ţara noastră, minciuna a fost tradiţională, a ajuns naţională şi are caracter autohton, şi împreună cu frauda lucrează paralel ca factor de mare importanţă socială.

Deschizând desinteresaţi,

prăvălia politicii cotidiene, vedem că arhiva, ziarele prin care partidele îşi împrăştie minciunile specifice, sunt finanţate de jidani. Ei ne asmut neamul la lupte imorale, pentru ca atunci când cu toţii vom cădea pe panta alunecoasă a declinului, ciracii lui Iuda să strige „vivat" depe malul prăpăstiei.

Sub imboldul acelor prăsile se anunţase rebeliunea dela 14 Noembrie şi minciuna plutea spre cele patru puncte cardinale ale Daciei lui Traian cel bun şi drept. Crezând că-i favoriza momentul, stocul promisiunilor semito-demagogo-pseudo-naţionaliste, prin clănţăii specialişti pentru discursurile funebre, începuse să se deşire de pe răşchitorul partidelor. Omul zilei credea că prin semi-răposatul program iarăşi va exploata aprobarea şi concursul prin vot al publicului.

Nereuşind, recurge, cum e cazul ţărăniştilor, la vechea diplomaţie a corupţiei şi momeşte poporul printr'un peşte, o pâine şi o călătorie gratuită pe C. F. R. până la Bucureşti.

Erau pregătiţi de a pune fundamentul unui impresionant eveniment politic, ca acela restaurat de republica din Piteşti, care a fost subiectul de mare valoare humoristică şi satirică a admiratului Caragiale Şi acum ca şi atunci şi poate cu mai puţin succes, a ieşit o puternică furtună într'un pahar cu apă, dirijată de sprânţarii politicii, cari agită marea liniştită cu degetul.

Aşa s'a şters definitiv din istoria politicii demagogice această mare poveste şi ecoul ei s'a închis, prin vibraţii amortizate brusc, să nu fie auzite de un alt Caragiale.

Aşa s'a întâmplat fiindcă românul, plutind prin depresiunea economică şi morală actuală, a observat că e târât spre tărâmuri virane şi nutreşte programul unor spălăcite concepţii de mai bine. A tăcut ca semn de resemnare, că tăcerea şi observaţia e cel mai bun răspuns într'o lume de pologhii, moral distrusă.

Iar ţăranul, văzând că dela lozinca politicianului până la opinca sa spartă şi căciula desfundată e o depărtare ca dela afacerea Nacht-Vasilescu până la Maglavit, şi-a vârât pumnii încleştaţi sub chimir, a înghiţit în sec şi a fluerat a sărăcie.

Gheorghe Mirea.

Patriotismul fals

MOTTO. Dacă duşmanul vostru va cere legăminte ruşinoase dela voi, atunci mai bine muriţi prin sabia lui, de cât să fiţi privitori împilărei şi ticăloşiei ţărei voastre. Domnul părinţilor voştri însă se va îndura de lacrămile slugilor sale şi va ridica dintre voi pe cineva, carele va aşeza iarăş pe urmaşii voştri în voinicia şi puterea de mai înainte.

(Cronică Moldovenească)

Fiecare revoluţie naşte un adevăr pe lume, fiecare criză prin cari trece omenirea produce un bine, sau germinul unui bine; dar patriotismul fals nimeni n'a putut să-l desfiinţeze până acum. Falsul patriotism este masca egoismului în timpurile de tulburare; sunt aceia cari speculă libertăţile oamenilor, cari nu au alte interese decât interesele personale, alt Dumnezeu, decât pe sine însuşi, altă profesie de credinţă decât *noi prin noi şi pentru noi*. Se acoperă în haina patriotismului, fac sacrificii, dar nu sacrifică nimic. Frazele lor răsunătoare n'au alt scop decât acela de a se pune la adăpost, pentru timpuri tulburi, ascunzând precugetări uricioase.

Adevăraţii oameni, cari doresc binele poporului, sunt aceia cari vorbesc puţin, lucrează mult şi plâng când ceilalţi vorbesc. Poporul suferă şi geme; poporul lucrează, poporul n'are nevoe de urlători la răspântii Poporul românesc n'are nevoe de oameni falsi, poporul n'are nevoe de urlători, poporul are nevoe de muncă cinstită şi credinţă, iar ţara de români conştienţi de menirea lor pe acest sfânt pământ românesc.

Nu va fi mai mare hula şi blestemul, în această ţară, decât asupra acelor cari înşală oamenii pentru interesul lor; nu va fi mai mare pedeapsă Dumnezeiască, decât asupra acelora cari se ascund în hainele democraţiei şi fac pe arbitrii libertăţii.

Evanghelia este cartea libertăţii. Hristos, nu a zis: „Ucideţi pe aceia ce nu vreau să creadă în mine; Hristos a zis: „Cuvântul este pentru toţi acei cari vreau să-l asculte".

Dacă Hristos s'ar cobori astăzi pe pământ, falşii patrioţi l-ar răstigni în numele libertăţii.— O libertate, tu eşti strigătul lumii, dar nu încă credinţa sa. Astupaţi-vă urechile la glasul falşilor patrioţi — astfel ţara va fi scăpată de trădători şi de călăi.

G. Angelescu,
Irăţător Corbi-Schituri

Cu privire la „Scandalul" dela Casa Asig. Soc. Piteşti

D. Doctor Mihail Georgescu, răspunde

Spuneam în numărul trecut că regizorii nu cercetează aceste lucruri, ci surescitaţi de compararea salariilor, fac investigaţii şi „descoperă" două cazuri cu cari cred că m'au zdrobit.

Le discutăm pe amândouă: Intr'o zi, a unei luni trecute, pe când ţineam locul Domnului Medic Radiologic al Casei, Dr. Ionescu, s'a prezentat trimis de D-l Medic la domiciliu. asiguratul Peşu, pentru un examen radioscopic al stomacului. Imi amintesc perfect că am găsit o imagine anormală şi am subliniat posibilităţile de interpretare. Nu am examinat clinic pe bolnav fiind în îngrijirea D-lui Medic la domiciliu. *Un examen radioscopic nepus în concordanţă cu examenul clinic, nu are valoare diagnostică în atari cazuri.* Domnul medic curant, probabil a ales posibilitatea de interpretare, care concorda cu investigaţia clinică şi dă bolnavului regimul şi tratamentul respectiv. După câteva zile, după cum d-l Peşu mi-a mărturisit-o, o rudă de a sa l'a dus la un alt Medic particular. Buletinul nu l'am văzut, iar pe declaraţia diagnozei de constipaţie din ziar, nu mă bazez fiindcă nu doresc a trage concluzii. De multe ori pacienţii denaturează spusele medicului mai ales când li se explică prea „poporan": *eu refuz să cred că diagnostice ca: s'a mişcat un nerv», mitra căzută», tuse pe vinele plămânului» „maţ umflat»* etc., sunt spuse de medici şi văzute „la raze".

Fapt cert este însă că, D-lui Peşu nu i-a trecut cu un purgativ, ci săptămâni dearândul, după această întâmplare s'a căutat şi a luat ajutorul de boală,

Al doilea caz este prea abil prezentat, pentru a-i acorda semnatarului altă paternitate decât titlul, dar să vedem ce este şi cu acesta.

La 24 Iunie se prezintă la vizita de intrare în asigurare ucenicul Alex. Coman. Buletinul Radiosopic eliberat de Serv. Radiologic al nostru, nu arăta nimic suspect şi totuşi copilul prezenta, după tuse repetată raluri suspecte interscapulo-vertebrale drepte. Instrucţiunile de funcţionare ale Dispensarului. mă face răspunzător în cazul strecurării în Asigurări a bolnavilor de piept. Copilul prezentând şi temperatură şi nefiind posibil ca pe loc să mă edific dacă este sau nu vorba numai de ceva acut, *am amânat*—nu am respins—pe ucenic, chemându-l la un nou examen peste 30 de zile. La trei zile numai, i se eliberează acestui ucenic un certificat care conchide că „toate organele interne sunt indemne". Poate că în biroul meu, aşi fi eliberat şi eu un certificat de sănătate—*poate nu fără a-i pune termometrul — şi poate în alţi termeni*, unui copil care vrea să intre la stăpân. Dar când eu am cea mai vagă impresie de ceva suspect, la slujba mea nu-mi este îngăduit a semna fără a fi edificat, intrarea în asigurare. *Iată care este deosebirea între un „sănătos" dintr'un certificat onorat şi sănătos pentru a intra în asigurare.*

Sunt curios însă să aflu care este descoperitorul clasificaţiei tuberculozelor, în care, negru pe alb, să mi se arate forma numită „Modificări respiratorii"?. Este drept că în vorbirea curentă medicală, se întrebuinţează deplasat acest termen vrând să arate o stare suspectă pulmonară. Dar, deaci până la tuberculoză, termeni între care, preţiosul concurs medical dat Vlăduţului, pune semnul egal, e mare diferenţă, şi frizează ori rea credinţă ori o eroare de pseudo-stomatolog, când dă relaţii medicale.

Dar oare crede cineva, că D-l Tâmplar Constantinescu, patronul ucenicului amânat, s'a răsvrătit din senin că am distrus cariera copilului amânându-l?

De ce peste treizeci de zile, acest om hârsit şi oţelit în procesele pe care le are cu Administraţia Casei, nu a venit cu copilul şi certificatele respective, plini amândoi de sănătate să-mi demonstreze eroarea? N'a făcut acest lucru, ci împreună cu regizorii, pun pe părintele copilului de a face o declaraţie scrisă la maşină, că nu-l trimete *că n'are încredere*. Păi, cu toate certificatele pe care le enumără, până nu mă conving eu de sănătatea copilului el nu poate intra în asigurare, *fiindcă încredere în mine au avut alţi oameni competenţi când m'au numit*, nu-mi mai e necesară şi încrederea D-lui Constantinescu.

Sau poate îşi imaginează cineva că „cinstitul şi cultul ziarist Vlad Furtună, a pornit din iniţiativă personală şi cu proprii resurse să isgonească pe" gangsterul şi analfabetul Doctor Georgescu dela Corporaţie întru fericirea D-lui Constantinescu şi a ucenicului Coman? *Aci este punctul nevralgic al întregii afaceri care sper că se va lumina la timp şi de către cei în drept.*

M'am întrebat, de ce atâta ură şi atâta patimă, din partea celor ce regizează, contra unui medic tânăr, care venind în oraş, nu s'a pretat măcar la o încercare de deplasare a clientelei, aşa cum se obişnueşte a se face prin firme de bâlci sau anunţuri inspirate de la cele ale depozitelor de benzină: „servim şi noaptea".

Mă interesează oficina mârşăviei şi a tentativei de distrugere a carierei mele. Scrisori anonime ce le-am primit, arată cu lux de amănunte, că toate ar porni de la un anume **Leiba Smil***), *care, la adăpostul botezului ulterior, nu ştie cum să-şi mai împartă timpul pentru prodigioasa activitate ce i-o cere cele trei cabinete din trei oraşe diferite pe care le are şi între cele patru slujbe din oraş, de la care încasează tot atâtea lefuri şi probabil şi alte mici „avantajii"*.

Deşi toate iţele se întâlnesc aci, totuşi nu-mi vine a crede infamia; dar odată dovedită. *o spun aci tuturor, că înainte de a mă adresa cuiva îi voiu aplica o românească şi necolegială corecţie.*

Celor ce fac zâmbre salariatului meu de acum, *le pot spune amical, că numai cu certificat de capacitate de la Vlad Furtună*, niciodată nu vor intra întru'un serviciu antituberculos; le mai trebuie unul de stagiu de specialitate pe care pentru moment, numai eu îl am, deşi n'am aprobarea Vlăduţului şi a Şmililor.

Acestea sunt faptele, să le judece oamenii de bună credinţă sau cu competinţa necesară.

Dr. M. Georgescu

*) *E vorba de D-rul Sepianu N.R.*

REDACŢIONALE

E pentru cea din urmă dată când „Cuvântul Argeşului" mai apare în linia tendinţelor de până acum.

Incepând cu nr. 12, care va apare la 20 Decembrie crt. în 8 pagini, cu un bogat material: informativ, naţionalist şi spiritual creştin, cum şi un abondent material fotografic, gazeta păşeşte pe o cale cu totul proprie noului ritm al vremii.

Colaboratori noştri sunt rugaţi a se conforma în totul scrisorii noastre.

Tipografia „Liga Poporului" I. Iotta, Piteşti